

جنبش ضد سرمایه داری و انتخابات بورژوازی

برگزاری انتخابات در جامعه سرمایه داری جزء آمیخته ای از پروسه تحمیل نظم سیاسی، اجتماعی و اقتصادی سرمایه بر توده های کارگر است. آزاد بودن و نبودن رأی دهندگان در گزینش افراد، تعلقات سیاسی و حزبی انتخاب شوندگان، چپ و راست بودن کاندیداها، توزیع برابر یا نابرابر امکانات انتخاباتی برای اقشار مختلف اجتماعی، وجود یا فقدان دموکراسی در جامعه و همه شرط و شروط دیگر، مسائلی هستند که اساس تعلق تام و تمام انتخابات به داربست نظم سیاسی، مدنی سرمایه داری و مکان انتخابات بعنوان حلقه پیوسته ای در زنجیره حیات بردگی مزدی را دچار هیچ نوع تغییر و جابجائی نمی کند. رجوع به توده کارگر و شهروند جامعه برای شرکت در انتخابات پارلمان یا هر رأی گیری دیگر بخشی از تلاش طبیعی بورژوازی برای انحلال سراسری جنبش کارگری در باتلاق نظم اجتماعی سرمایه است. دولت، پارلمان، ساختار مدنی، سیاسی و اجتماعی موجود، تبعات ارگانیک پروسه تولید اضافه ارزش و داربست تضمین مقتضیات بازتولید این فرایندند. انتخابات لحظه لاینفکی از این پروسه است و نقش آن در آفرینش توهم و مسخ پردازی افکار کارگران، گوشه پیوسته ای از فرایند عمومی بازگونه پردازی واقعیتها توسط رابطه تولید اضافه ارزش است. سرمایه از ورای انتخابات، بنیاد سلطه و اقتدار اجتماعی و حاکمیت دولتی موجود را بطور بازگون به آراء شهروندان منسوب می کند، درست به همان سیاق که از درون پروسه تولید اضافه ارزش بر منشأ واقعی تولید این ارزش خط می کشد و ذات خویش را بر جای آن نصب می کند. انتخابات به هیچ نوع و تحت هیچ شرائطی، حتی در آزادترین شکل ممکن و در دموکراتیک ترین شیوه اعمال نظم سرمایه هیچ مکان، نقش یا مناسبتی برای تأثیرگذاری توده های کارگر بر سرنوشت کار و زندگی و پیکار آنان ندارد.

شرکت در انتخابات برای کارگران یعنی منحل نمودن تمامی قدرت طبقاتی خود در نظم اقتدار سرمایه و بازتولید شیوه تولید سرمایه داری، یعنی تسلیم و انقیاد کامل در برابر بردگی مزدی، شرکت در انتخابات معنای دیگری ندارد، اما آلترناتیو مشارکت در انتخابات بورژوازی نیز به هیچوجه بسنده کردن به تحریم انتخابات نیست. تحریم بنویه خود تبلور دیگری از توهم به نظم سرمایه و راهبرد دیگری بسوی انحلال قدرت و منحل نمودن جنبش طبقاتی کارگران در پروسه استقرار قدرت و نظم سیاسی و تولیدی سرمایه است. تحریم کنندگان بطور معمول اساس انتخابات، اساس نظم سرمایه و حقانیت اعمال این نظم ضد بشری بر طبقه کارگر و فرودست توسط بورژوازی را می پذیرند. بنیاد اعتراض و تحریم آنان این است که این نظم متضمن آزادی و رعایت حقوق شهروندی نیست، جامعه بر پاشنه دموکراسی نمی چرخد، آراء مردم تعیین کننده سرنوشت انتخابات نمی باشد. پارلمان، رئیس جمهور یا هر جانی و جنایتکار دیگری که قرار است انتخاب شود از قبل تعیین گردیده است و مسائل دیگری از این دست که بطور معمول جدول اقامه برهان نیروهای تحریم کننده را پر می کند. معنای این حرفها این است که اگر بورژوازی به دموکراسی و آزادی انتخابات رضایت می داد، اگر اعضای پارلمان و رئیس جمهور و دولتمردان نه منصوب از بالا، بلکه منتخب مردم بودند!! اگر انتخابات بطور منصفانه!! و دموکراتیک برگزار می شد، اگر این مؤلفه ها وجود داشت و... انتخابات نیز پدیده ای مقبول، مجاز و مورد تأیید می بود!!!

ترجمان ضمنی و حتی صریح این سخنها این است که گویا طبقه کارگر از طریق مشارکت در برنامه ریزی نظم سیاسی و مدنی سرمایه می تواند مرهمی بر جراحات کشنده ناشی از استثمار و ستمکشی خویش در این نظام بگذارد!!

تحریم انتخابات به همان اندازه توهم زاست که دعوت به شرکت در انتخابات موجد توهم است. واقعیت این است که منادیان حضور در پای صندوقهای رأی و صادر کنندگان حکم تحریم هر دو با همه تفاوتهایی که دارند، به هر حال مبلغ حقانیت نظم انسان ستیز سرمایه داری هستند. هر دو بانی و باعث متوهم نمودن کارگران به اختاپوس استثمار و توحش سرمایه و هر دو واسطه انحراف و به کج راه بردن مبارزه طبقاتی کارگران می باشند. آلترناتیو پرولتاریا در مقابل انتخابات بورژوازی نه مشارکت و نه بسنده کردن به تحریم انتخابات، بلکه مشتعل نمودن هر چه گسترده تر پیکار طبقاتی در سنگر منشور مطالبات پایه ای ضد سرمایه داری و برای لغو کار مزدی است. جنبش ضد سرمایه داری جنبش بسیج متحد و متشکل قوای طبقاتی برای مقابله با سلطه سرمایه در کلیه قلمروهای زندگی اجتماعی است. بورژوازی با برگزاری انتخابات تداوم قدرتمندانه اعمال نظم رابطه خرید و فروش نیروی کار، نظم بردگی مزدی بر کارگران را تدارک می بیند و در این راه از توهومات موجود طبقه ما حداکثر بهره را می گیرد. در مقابل این توحش و جنایت طبقه بورژوازی ما باید و می توانیم منشور مطالبات پایه ای ضد سرمایه داری را سنگر خروش پیکار طبقه خود علیه تسلط سرمایه بر شرائط کار و زندگی خود و علیه اساس موجودیت سرمایه داری سازیم.

منشور مطالبات پایه ای ما بندها و تیترهای مشخصی دارد. ما خواهان یک سطح معیشت مرفه برای کلیه آحاد شهروندان مستقل از زن و مرد، شاغل و بیکار، پیر و جوان و کودک، مستقل از نژاد و ملیت و جنسیت و هر چیز دیگر هستیم، ما خواستار آموزش و بهداشت و درمان و ایاب و ذهاب و مهد کودک رایگان می باشیم، ما خواستار محو هر گونه دخالت دولت در محدود نمودن هر نوع آزادیهای سیاسی و اجتماعی و مدنی شهروندان می باشیم، ما خواستار مراقبت رایگان از سالمندان، پایان دادن به هر گونه کار کودکان، تن فروشی زنان، اعتیاد و فقر و آلودگی محیط زیست هستیم. مطالبات ما مطالباتی از اساس ضد سرمایه داری است. نظام بردگی مزدی، رابطه تولید اضافه ارزش و اختاپوس وحشت و دهشت سرمایه قادر به تحقق مطالبات ما نیست. آلترناتیو ما در مقابل انتخابات بورژوازی متشکل شدن، متحد شدن در یک جنبش سراسری ضد سرمایه داری با افق لغو کار مزدی است. آلترناتیو ما در مقابل انتخابات بورژوازی ایجاد تشکل سراسری ضد سرمایه داری، ایجاد شوراهای کارگری، سرنگونی دولت بورژوازی و استقرار سازمان شورائی سوسیالیستی برنامه ریزی کار و تولید اجتماعی است. بورژوازی با برگزاری انتخابات اعمال نظم انسان ستیز خرید و فروش نیروی کار و تولید اضافه ارزش بر ما را تدارک می بیند، راه ما شرکت در انتخابات نیست، به تحریم آن نیز بسنده نمی کنیم. راه ما مشتعل نمودن جبهه سراسری پیکار علیه سرمایه داری است.